

промени, **ѿ** однесе дури край езеро. *М. 11.* Невѣстѣта однесватъ да стоятъ въ къше (жгалъ), а хлѣбовите и бардачето фърлятъ на гарамиди. *М. р. 521.* М' однесо'е на кадіа На кадіа да ме судѣтъ. *М. 73.* Малку поигра и си **ѿ** грабна—у'ба'а Яна, Си **ѿ** однесе у своя дома. *ib. 150.* Еденъ братъ малѣекъ су имала, Уште малъ ми го плениле, Однели ми го, однеле, Клетѣ земя Анадолска. *В. 308.* **Отнесѣ са Относіѣ са** **Отнасямъ са** **отнасясь**, **отнасясь** (съ кѣмъ либо): Той са **отнася** съ мене добръ, злѣ и пр.—Робенсьнѣ около подхапка ся **отнеси** на другаря си съ тойзъ начинѣ. *Р. А. 136.* **Отнасяне Относене с. с.** **отнашеніе**: Прикаскытѣ му, **отнашеніето** му, **вървежѣтъ**, **дрехитѣ** му го показваха, че той е „възроденъ“. *Зк. 10.*

Отново нар. снова, оная: Пенелопа, жена му, и азъ, който съмъ неговъ сынъ, изгубихмы надѣждата да го видимъ **отново**. *Т. 3.* Книжарницата на г. Дановъ много добръ е **направила дѣто** **отново** **подари** на нашата книжарна тая добра книжка. *Пс. 9—10 р. 161.*

Отношеніе с. с. **отношеніе**: Ето защо тѣхното сѣдѣжаніе е така хрисимо и миролюбиво въ **отношеніе** на турското царство. *К. II. 121.*

Отокъ (Отѣкъ М.) с. м. опухоль, отекъ: Оттова пианицытъ лесно добивать **отокъ** по цѣлото си тѣло. *Л. Д. 1869 р. 113.* Така щете прѣварите болкѣтъ и **отока**. *ib. р. 218.*

Отомански пр. отоманскій: Проклѣта вѣра е отоманска! *Гн. 51.*

Отонѣдъ нар. съ той стороны, по другой сторонѣ: Отонѣдъ прокопа Шалуфъ начина ся Пелузското поле. *Л. Д. 1871 р. 200* (см. оданде, одънать, отвѣдъ).

Отѣчка нар. давича (син. одева): Той го стигналъ и го попыталъ: „видва ли човѣкъ да кара свинка?“ Онъ отговорилъ „отѣчка имаше тамъ хе!... у нивіето една свинка“. *Ч. 260.*

Отпадна м. св. **Отпадамъ Отпад(ну)вамъ м. дл.** 1) упаду, упадаю въ силахъ: Храбростѣта му доста време го поддържа срѣщо неприятели-тѣ му, но найподиръ той **отпадна** (*mais enfin il fut accable*). *Т. 35.* Послѣ ся испотихъ твърдѣ много и слѣдователно **отслабихъ** и **отпаднахъ** твърдѣ много. *Р. С. 51.* Колкото повече Телемахъ са съземаше, толкозь Иппій **отпаднаше** (*A mesure qu'il se ranime, Hippias se trouble*). *Т. 265.* **Отпадналъ** отъ скърбъ (*languissant et abattu de tristesse*). *Т. 379.* 2) упаду, упадаю въ цѣнѣ, подешевѣю, дешевѣю: Какъ сѣ моми **заскѣпна**ли, А момци сѣ' **отпадна**ли! Сама мома за хилядъ, Съсъ кося ѿ за два града. Трыма момци за кошъ плѣвъ, Тры **валпа**ци за дукахе. *Пк. 16.*

Отпашъ м. св. **Отпашвамъ м. дл.** **отпояшу**, **отпоясываю**: И Мѣлвца го послушѣ, Та **прійде** та му **пойсо** Та му **пойсо** **отпаса**. *Д. 34, 122—124.* Тежки си кемери **отпаса** Та ги Тодорки **хариза**. *Д. 25, 86—87.*